స్టేషన్‌లో నాలుగు తగిలిస్తే నీ తిక్క వదులుతుంది'' అంటూ లాఠీతో రెండు దెబ్బలు వేశాడు ఎస్.ఐ.

''భలే డిటెక్టివ్‌రా'' అంటూ పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వసాగారంతా. వంచిన తల ఎత్తలేకపోయాడు మూర్తి.

''బాబూ వీడు నా సుపుత్రుడే. సినిమాల పిచ్చి వీడిని ఇలా చేయించింది. తప్పు క్షమించి వదిలేయండి సార్'' అంటూ ఎస్.ఐ.ను ప్రార్థించాడు మూర్తి తండ్రి.

''మీ తండ్రి ముఖం చూసి నిన్ను వదిలేస్తున్నా. ఇప్పటికైనా సినిమా పిచ్చి వదిలి మీ నాన్నకు తోడుగా వుండు. ఇంకోసారిలా చేశావో జైల్లో చిప్పకూడు తింటావు జాగ్రత్త'' అంటూ చీవాట్లు పెట్టి వదిలాడు ఎస్.ఐ.

బ్రతుకుజీవుడా అనుకుంటూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు మూర్తి. ''మన మూర్తి డిటెక్టివ్ అయ్యాడురోయ్'' అందరూ ఎగతాళి చేస్తున్నారు.

''ఏరా డిటెక్టివ్! ఏమైనా కేసులున్నాయా'' అంటూ ఎప్పుడైనా ఎస్.ఐ. పలుకరిస్తే, ''మీ దయవల్ల వ్యవసాయం చేసుకుంటున్నా సార్'' వినయంగా అంటున్నాడు మూర్తి.

-టి.రామాంజనేయులు (హాలహర్వి)

లవ్ లెటర్

“చాకలి వచ్చింది. మీ రెండు జతలూ వేసేయమంటారా?” అడిగింది సుశీల తన భర్తని.

“జేబులో ఏవైనా కాగితాలూ, డబ్బులూ ఉంటే తీసి మరీ వెయ్యి” మంచం మీద దొర్లుతూనే చెప్పాడు భర్త సుబ్రమణ్యం.

భర్త ఆదేశాలు పాటిస్తూ అన్ని కాగితాలు వెతికి- ''ఒక్క పైసా కూడా జేబుల్లో ఉంచరు కదా?'' అని గొణుక్కుంటూ చాకలికి వేసింది బట్టలని సుశీల.

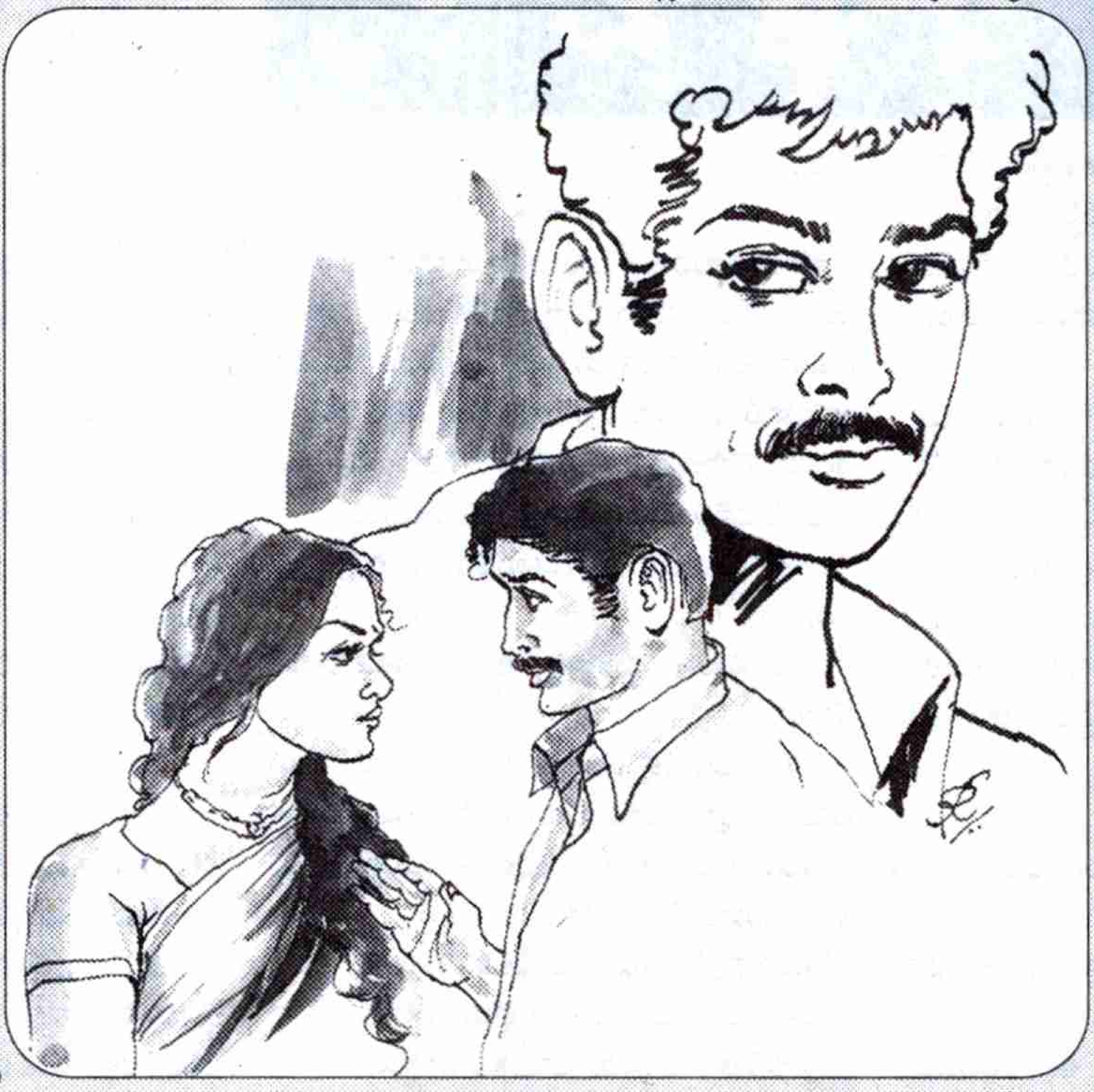

సాధారణంగా అతని జేబులో ఉన్న కాగితాలని ఆమెకి చూసే అలవాటు లేదు. కానీ తీయంగానే మెరుస్తూ ఉన్న ఒక కాగితం మాత్రం ఆమెని ఆకర్షించింది. అది ఒక ఖరీదైన లెటర్ పాడ్‌లోంచి తీసిన కాగితం. ఏదో లెటర్‌లా ఉందే అనుకుంటూ చివర్లో ప్రేమతో సుకన్య...అన్న అక్షరాలు చూసేసరికి సుశీలకి గుబులు ప్రారంభమైంది. చదవడం ప్రారంభించింది. ఒక్కొక్క వాక్యం చదువుతూంటే ఆమె ముఖంలో రంగులు మారుతున్నాయి. తన భర్తకి ఇంకో స్త్రీ లెటర్ రాయడమూ, అదీ లవ్ లెటర్ కావడంతో ఆమె తట్టుకోలేకపోయింది.

రోజూ బెడ్‌కాఫీతోపాటు ముద్దు కూడా జత చేసి మరీ నిద్రలేపే సుశీల ఆరోజు తన దగ్గరికి రాకపోగా సుబ్రమణ్యం నిద్ర లేచేసరికి దాదాపు తొమ్మిది గంటలయ్యింది.

''ఏంటి డియర్...ఈరోజు నువ్వు బెడ్ కాఫీ తేలేదేం?'' వంట చేస్తున్న సుశీల నడుం చుట్టూ చేతులు వేస్తూ అడిగాడు భార్యని.

ఆమె విదిలించుకుని మాట్లాడకుండా వాష్ బేసిన్‌వైపు చూపింది.

అక్కడున్న బ్రష్, పేస్ట్ చేతిలోకి తీసుకుని బ్రష్ చేసి మిగతా కార్యక్రమాలన్నీ ఒక్కొక్కటిగా పూర్తిచేసి ఆఫీసుకని బయల్దేరుతున్నాడు సుబ్రమణ్యం. కానీ తన భార్య ఎందుకీ నిశ్శబ్దయుద్ధం జరుపుతోందో తెలియలేదు.

బయటికి నడవబోతూ ''ప్లీజ్ దయచేసి మాట్లాడవూ? లేకుంటే ఈరోజు నేను ఆఫీసులో పని చేయలేను'' అంటున్న అతన్ని కోపంగా చూసింది ఆమె.

ఆమె కోపంలో రౌద్రం గ్రహించాడు. ''సుశీ...! నీ కోపానికి కారణం తెలీట్లేదు. కారణం చెప్పవూ'' అర్థించాడు.

ఆమె మరింత కోపాన్ని పెంచి ''సుకన్య ఎవరూ?'' అడిగింది.

అప్పుడు చూసుకున్నాడు ఆ లెటర్ జేబులోనే ఉంది. ''అదా నీ కోపానికి కారణం?'' అంటూ ఇంకో లెటర్ భామ నుండి వచ్చుండాలే?'' అడిగాడు.

ఆమె ఇంకా కోపంతో చూస్తూ ''అంటే ఒక్కరే కాదన్నమాట. బయట కృష్ణలీలలు నడుపుతున్నారన్నమాట'' అంది.

షూ వేసుకుంటూ ''అసలు జరిగింది వింటే నీ కోపం చిటికెలో ఎగిరిపోతుంది'' అంటూ ఆమె వినకపోయినా చెప్పటం ప్రారంభించాడు సుబ్రమణ్యం.

''నా ఉద్యోగం తెలిసి కూడా నువ్విలా కోప్పడటంలో అర్థం లేదు సుశీ. ఈ వారం మా పత్రికలో 'లవ్ లెటర్స్' శీర్షిక కొత్తగా ప్రారంభించాం. దానికి వచ్చిన లెటర్స్‌లో ఈ రెండూ ఫైనల్ అయ్యాయి. దీంట్లో దేనికి మొదటి బహుమతి ఇవ్వాలా... అన్న కన్ఫ్యూజన్ నీ వల్ల తొలగిపోయిందిలే'' అన్నాడు.

దానితో సుశీల బుంగమూతిని కాస్త బుజ్జిమూతిని చేస్తూ బెడ్‌మీద మిస్సయిన కిస్‌ని అందించి ఆఫీసుకి పంపింది సుబ్రమణ్యంని. ''కానీ ఇలాంటి లెటర్స్‌ని ఇకమీద ఇంటికి దయచేసి తీసుకురాకండి'' నెమ్మదిగా మందలించింది.

బయటపడ్డ సుబ్రమణ్యం బండి స్టార్ట్ చేస్తూ 'నా పత్రిక ఉద్యోగం నన్ను బ్రతికించిందిగా. నిజంగా సుకన్య విషయం సుశీలకి తెలిస్తే ఎన్ని తంటాలో. ఇలాంటి లెటర్స్‌తో జాగ్రత్తగా ఉండాలి' అనుకున్నాడు మనసులో.

-పుట్రేవు శ్రీనివాసరావు (హైదరాబాద్)